Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

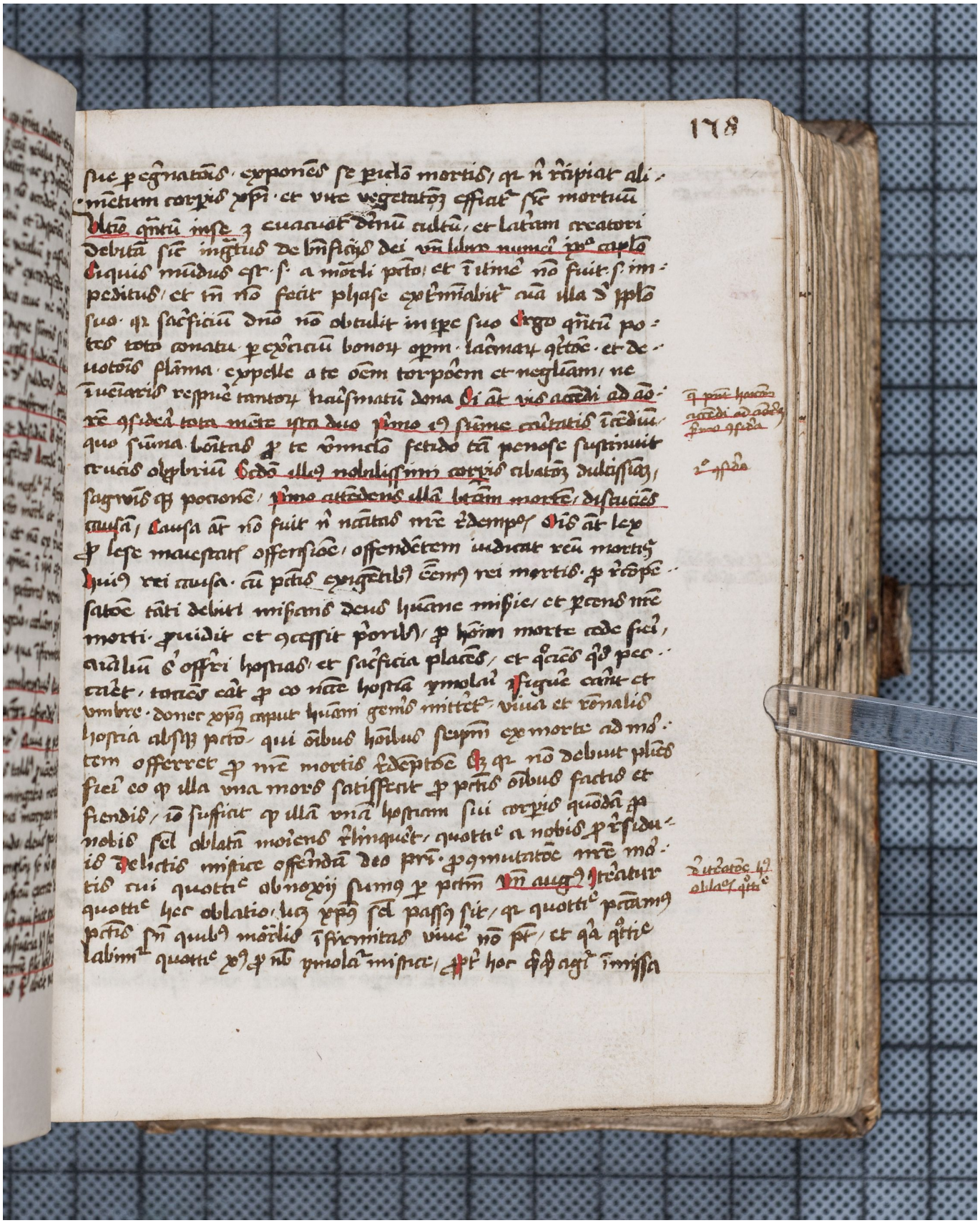

158

suc p egnatiõ exponẽs se pcl̃o mortis, qr n̄ rapiat ali-
mentum corpis ꝓpi et vite vegetatoꝝ efficat sic mortuũ
oltre qntũ ipse ꝛ euacuat denũ cultũ, et latrim creatori
debitã sic ingtus de bnficiis dei vñ lbre numq̃ ipe capto
liquis mudus est s. a morti pcto, et ĩtime nõ fuit s. im-
peditus, et tñ nõ fecit phase celebrabit cũ illa d ꝓplõ
suo. qr sacficiũ dno nõ obtulit in tpe suo ergo qntũ po-
tes toto conatu p exercitiũ bonoꝝ opm. lacrimarꝝ qttõe. et de-
uotois flãma expelle a te oẽm torpõem et negligiam, ne
tuciaris respice tantoꝝ tranismatũ dona Si at vis accedi ad ad-
re qfidẽ tota mte ipa duo primo et sume contritis ĩtrediũ
quo sumna bonitas p te ormelo fetido tã penose suptinuit
crucis opbriũ Cedo illeq nobilissimi corpis cibatoꝝ dulcissiaꝝ,
sagrois et potione, primo attendens illã bteã morte, discutiẽs
causã, causa at nõ fuit n̄ nãitas mte redempi, dis at lex
p lese maiestatis offensiõe, offendẽtem iudicat reũ mortis
huius rei causa. cũ pctis exigentibus ẽem rei mortis. p redpe-
satõe tãti debiti misiam deus humane misie, et pcens mte
morti. puidit et accessit portus, p hõm morte cede sicũ,
audiũ d offri hostiad et sacficia placẽs, et qcẽs qd pec-
cãt, tamẽ cãt p eo mte hostia ymolaũ figure cõm et
umbre. donec ꝓpq caput humani generis mittet viua et rõnalis
hostia absq pcto, qui õibus hõibus semp̃ ex morte ad mo-
tem offerret p mte mortis redemptõe Q qr nõ debuit plicẽs
sicũ eo q illa vna mors satisfecit p pctis õibus factis et
fiendis, ĩo sufficit q illã vnã hostiam sui corpis quodã p
nobis sed oblatã moiens relinquet, quotie a nobis p residu-
is delictis misice offendã deo pri. p gmutatõe mte mo-
tis cui quotie obnoxii sumꝰ p petm vñ aug̃ tractatur
quotie hec oblatio, licꝰ ꝓpq sed passq sit, qr quotie petamꝰ
pctis sn̄ quibus mortis infirmitas vivere nõ pt, et qã qtie
labimur quotie ꝓ p nõ ymolam misice, pt hoc qd agit ĩmissa

q pmo hominis accedi ad adre fmo qfida

2o qfida

2o tractatõe qd oblate qtie